ὑρήλιον ἢ παμοι καὶ τούκορυήλιον τίνωσκε· φαθήλιον
ἥλιον καὶ τούκαιθήλιον· ἐορδίλιον αἰ μήλιον ἰῶ τα·
τειφῶν καὶ ὀστίλφον καὶ τὸν τοῦ ωπίλιον: ἐυήνιον ἢ παμοι·
καὶ τούὅρμήνιον τίνωσκε προὸς οἷς ἀρι μήνιον καὶ τ̄ν ὑγμήνι·
ὑορτίνιον· τεμήνιον, ἰῶ τα· ἀδῶς καὶ κω μήνιον, ὑτοὺ ἰάσμήνι:
ἀάρω. τὴν δίφθογγον· κατεκληρώσαν φῆ μι· οἱ κατέφ
ἰ μαίρομαι· καὶ ἀσταίρω παίρω τε· τὸ φυλάσσω δε· τηρῶ, τη
ρῶ τὸ βλάπτω· ἀφοῦ πηρὸς γέγονεν· ἢ ταγεηφάθω ὃ:
ὁ ἐ φιλάγμων· πλεωχμμιμνήοις αὔξάγμων; ἀξιῆ τα τεθ
τοὐαθωσοι· ἢ ἄθιον ἢ λεκτέον· καὶ τὸ ἤρυον· τὸν πλοῦν καὶ
τὰ ἄλλα· χωρὶς ὧν μνηαθήσομαι· δεκατεσσάρων φωνῶν:
ὁ ἀ χνη καὶ ἄθιξον· ἄ ων ἄ στι καὶ ἄ ρυον· καὶ ἄλων καὶ ἄλῶ·
ἀρ πάσω τε· ἀρταζόμην τε· καὶ εἶπον καὶ τὸ εἶλον· καὶ
ἀώθα· δίφθογγα· μὴ ταγεηφάθω ὃ: ἰλαὶ πᾶν ταγεήφε μι·
πάθε τι καὶ ἐ πηρή μα· πεπεύφει κατεχ τε καὶ πίφευ
κτὸ μ· ἀπευ κτῶν δε· εὐ κτῶν πελε τῶν· τὰ τεῖ μο
νὰ τα δίφθογγα ταγεήφοῦ: ἀάξοῦ πνόμενα· εὐ τῶν ἀξ
κῶ, δίφθογγάζοῦ· ὠκροῖς ἰορδανάδος· τῆμης τὲ τάμης·
καὶ χαλάστος· εὐφραάτδος καὶ λόπος· ὠ τάδος ἀρδο ο
καὶ δη πο αδάνδος: ἀἀρῶς, δίφθόμιξε· φῦ μα τι καὶ μοι
ὀνόμα.